

L'última engruna de la pastisseria La Florida: «Ho és tot per a mi»

La pastisseria La Florida tanca les seves portes després de 57 anys d'endolcir Terrassa. En Josep Trullàs, propietari, va heretar el negoci dels seus pares i ara ha de tancar definitivament per problemes de salut

En Josep Trullàs i l'Elisabet Ibáñez, desmuntant la pastisseria La Florida | Marina Torras

En **Josep Trullàs** recorre amb la mirada el seguit de fotografies -algunes de més antigues, d'altres menys- que té penjades amb fils per tota **la pastisseria La Florida**, que l'ha acompanyat literalment durant tota la seva vida. En Josep té **57 anys**, els mateixos que el negoci que van fundar els seus pares el **1965** i que, sens dubte, **ha deixat empremta a Terrassa**.

Tant ell com la seva dona, l'**Elisabet Ibáñez**, s'han fet càrrec de la pastisseria des que es van casar, juntament amb altres mans familiars: després que els pares d'en Josep, **en Josep Maria i la Francisca**, es retiressin del negoci, els fills (**en Josep i el seu germà Manel**) van agafar-ne el **relleu** juntament amb les respectives dones, fins que fa 3 anys que la pastisseria del **carrer Notari Badia** és portada exclusivament per en Josep i l'Elisabet (amicalment dita per tots els clients i veïns del barri, Eli).

Fins ara. **Un assumpte de salut obliga en Josep a deixar definitivament la feina**. Després de dues operacions i l'advertència dels metges que canviés d'ofici, la tercera és la improrrogable:

un problema de varius provoca que no pugui passar-se 14 hores diàries treballant per la pastisseria i de peu a l'obrador. L'acomiadament ha estat dur: **?Què és per a mi La Florida? Ho és tot?**, afirma amb un fil de veu en el dia que han dedicat per a desmuntar tota la botiga. **No hi ha relleu generacional**: els seus fills, tot i que també han tastat *La Florida* durant tota la seva vida, no continuaran amb el negoci.

Les tres generacions Trullàs han col·laborat a l'obrador de La Florida Foto: Família Trullàs

Les fotografies formen l'entramat perfecte pel dolorós adéu: fa una setmana en Josep i l'Eli van acomiadar La Florida, amb els **clients habituals** que tenien la pastisseria com a segona casa i asseguraven que **?creava barri?**. Realment, el local del carrer Notari Badia, 10, prop de la Plaça Ricard Camí, portava **20 anys en funcionament**. Abans, la família Trullàs disposava d'un local al **carrer Provença, 12**, on estaven de lloguer i van haver de deixar perquè el boom immobiliari va portar al propietari a voler construir pisos, i un de propietat a la **Rambla Francesc Macià**, massa petit per fer-hi cabre un obrador.

Així doncs, fa dues dècades el local de Notari Badia es va convertir en la llar de la pastisseria La Florida. Posaven especial èmfasi en les **festivitats**, tals com **Pasqua, Sant Joan, el dia del Pilar, Castanyada i Nadal**; amb **dolços** pensats per a cada esdeveniment i fets a mà i per encàrrec per en Josep, i una **decoració** diferent cada vegada, ideada per l'Eli. S'implicaven molt en la ciutat: participaven en la Fira Modernista amb un aparador especial i a la Festa Major amb més d'un concurs de menjar pastissos. Van guanyar premis en més d'una ocasió, com la **medalla d'or** al concurs del **Museu de Xocolata**, on una **mona de Zipi i Zape** va causar sensació.

El retall de diari amb la notícia de la medalla d'or del Museu de Xocolata per la mona de Zipi i Zape, creada per l'Eli Foto: Família Trullàs

La decoració de la pastisseria La Florida durant un Nadal Foto: Família Trullàs

?El primer record que tinc de la pastisseria és quan era petit, vaig agafar un rodó i vaig donar-li al cap al meu cosí?, recorda en Josep, amb un somriure nostàlgic. Penjada a la botiga hi ha una fotografia encara més antiga, de la qual ell no se'n recorda: es veu **la seva mare, la Francisca, embarassada d'ell i treballant a la pastisseria.**

I des de llavors centenars de fotografies més: dels diferents locals, i també de les tres generacions col·laborant i amassant a l'obrador. ?Aquests som el meu germà i jo, i aquests són

els meus fills?, explica, mentre senyala unes quantes fotografies, una d'elles amb els petits Trullàs elaborant croissants. ?El que més m'agradava era fer **croissants** i que els meus fills m'ajudessin a pintar-los. També el **dàcar**, pastís típic de Terrassa?, rememora.

En Josep Trullàs i l'Elisabet Ibáñez, rememorant els 57 anys de la pastisseria La Florida Foto: Marina Torras

?Deixar-ho ara és com llençar-se al buit?

Des que van començar el festeig, l'Eli ja recorda en Josep fent encàrrecs amunt i avall, treballant a l'obrador i despatxant. **Ella es va implicar al negoci totalment com una més**, i també hi ha treballat sempre. És conscient que és una feina sacrificada, però l'estimaven com res. ?Hi ha moltes hores de feina. No només les que tens la persiana oberta, sinó que n'hi ha moltes darrere. Però **és la nostra feina, és el que hem fet tota la vida i el que sabem fer. Deixar-ho ara és com llençar-se al buit?**, expressa.

No només ells estan tristos, sinó que **la tristor s'encomana als clients de tota la vida** de la pastisseria. ?**Quan era a La Florida em sentia com al saló de casa meva**. Visc al costat, i baixava cada dia a comprar el pa, algun dolç i a veure els meus amics: era el punt de trobada. M'escrivien i em deien ?**Sóc a la Florida!**? i baixava a saludar-los. I els meus fills s'hi passaven llargues estones, jugant amb els fills d'en Josep i l'Eli. Era una botiga que feia barri?, explica en **Xavier Sierra**, habitual des que va obrir la botiga a Notari Badia.

En **Narcís Gómez** és amic d'en Xavier des d'abans que obrís l'últim local de La Florida, però ambdós van enfortir els llaços d'amistat arran de trobar-se a la pastisseria per esmorzar i prendre un cafè en les pauses que feien de les seves respectives professions -en Xavier era dermatòleg i en Narcís comerciant d'un laboratori farmacèutic-. ?**Venies i ja et posaven directament el que volies**

sense que els ho haguessis de dir. No només hi anàvem per la qualitat dels dolços, el pa o el cafè, sinó per **l'ambient familiar que s'hi respirava**. Ho sabien fer?, menciona en Narcís.

La tassa que en Josep i l'Eli van regalar a en Narcís Gómez, client habitual Foto: Narcís Gómez

Recorda que, durant l'acomiadament oficial de La Florida, en Josep i l'Eli van regalar-li una **tassa** on s'exhibia el nom de la pastisseria i, gravat, el de 'Narcís'. En Narcís comenta que és un detall que li va fer molta il·lusió, i recorda que **l'última compra que va fer a la botiga va ser pel seu darrer pastís d'aniversari**. 'Ja era tradició, cada any els encarregava tots els pastissos d'aniversari de la família a La Florida, i recomanava a tothom que ho fes. M'entristirà molt ja no poder fer-ho més?', reflexiona.

?Nous començaments?

Tot i que marxi l'ànima de la pastisseria La Florida, **el local no quedarà buit**: els pròxims amos hi muntaran una **cafeteria**, com d'altres que ja tenen a la ciutat. Encara és d'hora i queda fer moltes reformes, però la idea és treure l'obrador i ampliar l'espai reservat per a taules i cadires. La parella encara propietària es mostra satisfeta que algú faci ús de l'espai: **?Si passegem pel davant i veiem que el nou negoci funciona, ens n'alegrarem**. Seria pitjor si veus que es queda buit?, afegeix l'Eli.

És el destí que ha corregut per molts locals de la **mateixa zona**: tancats des de fa anys, **no hi ha cap negoci nou que perduri** més de pocs anys. ?No és una zona freqüent de pas, i tot i que està al centre, **no està ben integrada dins del teixit urbà**?, esmenta en Xavier, veí. ?Pels veïns és perfecte, perquè no hi ha gens de xivarri, però pels negocis no és un bon emplaçament?, continua.

Tot i que ja no al capdavant -i al darrere- de la botiga, **en Josep i l'Eli seguiran actius**. Ell es dedicarà a la docència de riscos laborals en petita mesura, i l'Eli es vol posar les piles amb la informàtica. **Dubten que deixin els dolços**. Sense la pressió d'haver-se de dedicar tantes hores a una botiga física i de peu a l'obrador, en Josep no descarta trobar alguna fórmula que el permeti seguir endolcint la vida dels terrassencs des de casa seva. L'Eli, com sempre i com ha fet durant 32 anys, l'ajudarà.